

for, at en bestående kapitalpensionsordning på forsikrings- eller opsparingsbasis kan fortsættes, uanset om de almindelige betingelser for disse ordninger er opfyldt, udformet således, at en fortsættelse kan ske med indbetalinger af højst samme størrelse som hidtil. På tilsvarende måde er det i overgangsregelen i § 27, stk. 1, nr. 2, fastsat, at afgiftsfriheden for de „gamle“ kapitalordninger fortsat skal gælde, i det omfang kapitaludbetalingen hidrører enten fra indbetalinger, der er foretaget før den ny lovs ikrafttræden eller fra indbetalinger, der er foretaget senere, men som ikke overstiger de hidtidige indbetalinger. Som hidtidige indbetalinger kan herved også medregnes eventuelle arbejdstagerbidrag til ordningen, jfr. bemærkningerne neden for under „nye“ kapitalpensionsordninger. Denne afgiftsfrihed må dog sammenholdes med maksimeringsreglerne i forslaget § 16, der også vil finde anvendelse på de „gamle“ kapitalordninger.

I modsætning til de nugældende regler vil afgiftsfriheden herefter være begrænset til de eksisterende „gamle“ policer eller konti m. v., ligesom afgiftsfriheden ikke vil omfatte eventuelle senere forhøjelser af indbetalingerne til en eksisterende ordning. Til gengæld vil afgiftsfriheden være uafhængig af, om arbejdstageren fremtidig ansættes hos en ny arbejdsgiver. Reglerne vil omfatte policer eller konti m. v., som ved de nye reglers ikrafttræden opfylder de nugældende betingelser for at blive behandlet som „gammel“ ordning.

I overensstemmelse med renteforsikringslovens bestemmelser finder forslaget regler om afgiftsfrihed ikke anvendelse i tilfælde af udbetaling eller disposition „i utide“. Her vil de „gamle“ ordninger være undergivet samme vilkår som anden kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, således at afgiftsfriheden kun gælder for udbetaling, hvoraf der efter forslaget almindelige regler skulle være svaret normalafgift på 25 pct., hvorimod der i tilfælde af anden udbetaling m.v. skal svares 35 pct. afgift. Afgiftsfriheden er herefter som hovedregel betinget af, at udbetaling sker i de tilfælde, der er opregnet i § 25, nr. 1-4. Herfra gælder dog 2 undtagelser.

For det første kan en arbejdstager, der har fra-trådt sin stilling, inden 3 måneder efter fratrædelsen begære afgiftsfri udbetaling fra en „gammel“ ordning uden hensyn til hans alder ved fratrædelsen, jfr. stk. 1, nr. 3. Denne regel må ses som en videreførelse af den nugældende bestemmelse i renteforsikringslovens § 3, stk. 3, sammenholdt med § 6 c, hvorefter der ikke skal svares afgift af beløb, der udbetales fra en „gammel“ kapitalpensionsordning efter ansættelsesforholdets ophør. Når der tales om

„afgiftsberigtigelse“, må dette i den givne sammenhæng forstås som skattemæssig frigivelse af midlerne gennem indgivelse af en afgifts anmeldelse, af hvilken det må fremgå, at betingelserne for afgiftsfri udbetaling fra den „gamle“ ordning er opfyldt. Først efter en sådan „afgiftsberigtigelse“ vil ordningen være frigjort for den latente afgiftspligt for tilfælde af udbetaling „i utide“, som gælder også for de „gamle“ ordninger, jfr. herved forslaget § 37. Det er dog en forudsætning for anvendelsen af denne regel, at afgiftsberigtigelse sker for alle midler, som den pågældende har indestående i „gammel“ ordning, således at der med andre ord ikke derefter vil kunne opretholdes nogen „gammel“ ordning for den pågældende. Derimod vil reglen ikke være til hinder for oprettelse eller opretholdelse af anden kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Dernæst er der i stk. 1, nr. 1, fastsat den regel vedrørende bestående kapitalordninger — herunder såvel „gamle“ ordninger, i hvilke arbejdstageren er indtrådt før 1. januar 1958, som de „nye“ ordninger, i hvilke arbejdstageren er indtrådt i tiden mellem 1. januar 1958 og den nye lovs ikrafttræden — at afgiftsberigtigelse senest skal ske ved arbejdsforholdets ophør efter det 70. år. Denne regel, der skal træde i stedet for bestemmelsen i § 25, nr. 4, om afgiftspligt senest ved det 70. år, respektive 1. policedag efter det 70. år, vil medføre, at der i lighed med de nugældende regler vil være adgang til at opretholde en bestående kapitalpensionsordning under hele ansættelsesforholdet, selv om dette vedvarer ud over arbejdstagerens 70. år.

„Nye“ kapitalpensionsordninger.

Under punkt b) i de indledende bemærkninger til kapitel 3 er det omtalt, at de gældende regler om pligt til at svare „normalafgift“ med 25 pct. kun omfatter den del af kapitaludbetalingen fra en kapitalpensionsordning, som hidrører fra arbejdsgiverens bidrag, medens den del af udbetalingen, der hidrører fra arbejdstagerens eventuelle egne bidrag, er afgiftsfri. Efter forslaget bestemmelser skal alle indbetalinger til kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed skattemæssigt fremtræde som arbejdsgiverbidrag, og der vil derfor ikke for fremtidige indbetalinger blive spørgsmål om en afgiftsmæssig sondring mellem arbejdsgiver- og arbejdstagerbidrag. Da overgangsreglerne om fortsættelse af en bestående kapitalpensionsordning principielt også omfatter den del af indbetalingerne til en bestående ordning, der hidtil har været behandlet som bidrag fra arbejdstageren selv, vil der derimod